

به پیش به سوی ستراتیژی های MDG بر اساس کاهش فقر

جان واندرمنورتیلی
رئیس گروپ مبارزه با فقر
BDP, UNDP, New York

MDG عبارت از اهداف اند که بایست در اولویت های استراتژی غرض انکشاف ملی، شامل گردد. توحید پلان استراتژیک کشور با اجندای MDG شامل چهار اقدام اساسی بوده که یکی آن مربوط به مصارف MDG و کمکهای خارجی میگردد.

اقدام 1: تنظیم مقاصد جهانی و تهیه آن به شکل متن حساس

این اقدام به منظور داشتن اهداف MDG ملی مهم خوانده شده است. هدف از مقاصد جهانی عبارت از آن است تا تمام کشور ها را غرض پیشرفت تشویق نماید اما باید گفت که مورد استفاده این اهداف را میتوان در برابر شرایط مشخص یک کشور قضاوت نمود. ایجاد و تعیین مقاصد به تطبیق نیاز دارد.

تنظیم مقاصد جهانی و انطباق آن با اولویت های ملی و حقایق محلی به منظور ایجاد موازنه قضایی مهم پنداشته شده است. ازدیاد سهامداران متعدد در کاهش فقر مفید میباشد. مقاصد جهانی طوری تنظیم گردیده اند تا پیشرفت جهانی که در طول 25 سال گذشته ملاحظه گردیده برای 25 سال دیگر نیز ادامه یابد. به همین لحاظ مقاصد جهانی یکسان نیستند تناسب افرادی که از گرسنگی رنج میبرند بایست نصف گردد و دو سوم مرگ و میر اطفال بایست کاهش یابد. اینکه آیا ما خواهیم توانست تا اهداف MDG را الی سال 2015 برآورده سازیم بسطح جهانی قابل اعتبار خواهد بود. باید گفت مقاصد نسبی همردیف مقاصد جهانی تهیه گردیده و مربوط به یک ساحه خاص نمیگردد. بیم اینکه مقاصد مشخص یک کشور مقاصد جهانی را تحت تاثیر قرار میدهد بی اساس میباشد. و اهداف جهانی تحت تاثیر قرار نخواهد گرفت هرگاه یک کشور مقاصد مشخص ملی را علاوه نماید. بنا ما میتوانیم با اهداف جهانی علاوه بر مقاصد مشخص یک کشور نایل آیم چون پیشرفت اهداف مربوط به اجرات مشخص یک کشور میگردد. بیشتر از نصف صد کشور که پیرامون پیشرفت اهداف توسعه MDG گزارش خویش را ارائه نموده اند، مقاصد و شاخص های را تا اندازه غرض انطباق با شرایط تغییر داده اند.

اقدام دوم: تعیین مقاصد اولیه برای حسابدهی سیاسی

اجندای MDG بایست به اجندای سیاسی دولت امروزی مربوطس باشد. اهداف اولیه بایست نظر به سطح کشور تهیه و تداوم یابد.

گام 3: تفسیر اهداف به برنامه ها و پالیسی های معین برای 2-3 سال آینده

اصلاحات معین و تعقیب قانونی پیشنهادات در 2-3 سال آینده باید طور تعیین گردد که اهداف متوسط المدت را در نظر گیرد. اهداف مذکور شامل برنامه های واکسین اطفال بر ضد امراض مختلف، فراهم نمودن نمک آیودین دار، آموزش معلمان، اعمار مکاتب، غرس درختان، تداوی مریضان مصاب به ویروس و بیماری ایدز، توزیع جالی های تختخواب، تطبیق قانون علیه تبعیض جنسیت (جندر) و اطفال کارگر، منسوخ کردن فیس برای خدمات اساسی اجتماعی، توسعه بخشیدن عواید مالیات به بطور منصفانه، ساختار مجدد مصارف بودجودی جهت حمایت مردم مستمند، ترتیب رشد اقتصاد داخلی، مالی، و پالیسی های تجارتي، میباشد.

گام 4: مصارف این برنامه ها و پالیسی ها جهت آگاهی به بودیجه سالانه و بحث روی مساعدت.

مصارف اهداف MDGs بیشتر وابسته به انتخابات استراتژیک پیرامون پالیسی های حمایتی مردم مستمند و فراهم نمودن خدمات اساسی اجتماعی برای آنها، خواهد بود. بطور مثال، ادویه عمومی نسبت به ادویه مارک دار ارزانتر میباشد؛ مکاتب روزانه نسبت به مکاتب شبانه کم مصرف تر میباشد؛ ابتکارات اجتماعی نسبت به شیوه های نهادی کم مصرف تر میباشد. بعضی از مداخلات با مصرف کم و تاثیر بیشتر، مثل شستن دستان که باعث جلوگیری از امراض مهلک میگردد، صورت گیرد. مداخله در یک بخش، تاثیرات مثبت را در دیگر بخشهای وارد مینماید. که بدینوسیله میتوان مصارف کلی را کاهش داد. هر انتخاب استراتژیک و اجرای آن، مصارف جداگانه دارد. فراهم نمودن مصارف MDGs مربوط به انتخاب حدود وسیع آن میباشد.

گزیدن انتخابات مقتضی مصارف اجندای MDG را کاهش خواهد داد که این کار تنها توسط سهامداران ملی در سطح ملی میتواند صورت گیرد. بنا، مصارف صرف میتواند در داخل استراتژی انکشافی، قرضه های کوچک و چهار چوب پالیسی سکتوری کشور، معین گردد. انجام یک کار به این معنی نیست که جوابگوئی همه امور باشد، و کدام اصول فنی وجود ندارد تا بالای همه کشورها، تطبیق گردد. هر کشور باید مصارف خود را خود شان با استفاده از متیود های که آموخته اند تنظیم نمایند.

این اشتباه خواهد بود که مصارف MDG را در یک مدت دوامدار تخمین نمود. با در نظر داشت ضعف معلومات و میتالوژیک، تخمین مصارف برای 2-3 سال، بیشتر معتبر خواهد بود نسبت به تخمین مصارف برای 5 سال آینده و یا بیشتر. هر قدریکه افق زمان طولتر میگردد، اعتبار آن کمتر میگردد و با افزودن هر سال، درست بودن و صحت آن کمتر میشود.

نقش UNCT نظر به زمان و مکان فرق مینماید، ولی دو جنبه ضروری خواهد بود:

- i. ایجاد فضا سیاسی میان سهامداران ملی جهت تعیین اهداف مناسب و متوسط المدت MDG؛ و
- ii. فراهم نمودن مصارف تخنیکی جهت پلانگذاری، بودیجه، پالیسی ها و برنامه های حمایتی برای مردم مستمند غرض انکشاف ظرفیتهای و نهاد های قوی تر.